

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1
A Study of Educational Administrative Guidelines Under
the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1

อภิเดช จันทวงศ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 และเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 316 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

ABSTRACT

This research on a study of academic administration conditions in schools under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1 aimed to examine the level of academic administration conditions in schools under the Office of Roi Et

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

Primary Educational Service Area 1, and to compare the academic administration conditions of schools under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1, classified by work experience and school size. This research employed a survey research design. The sample consisted of 316 teachers in schools under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1, obtained through simple random sampling according to the sample size determination table of Krejcie and Morgan. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA).

Research Findings

The research findings revealed that the academic administration conditions of schools under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1, overall were at a high level. When considered by individual aspects, all aspects were at a high level, ranked from highest to lowest as follows: learning process development, development and promotion of learning resources, curriculum development of educational institutions, internal quality assurance system development, and research for educational quality improvement, respectively. The results of comparing academic administration conditions of schools under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1, classified by work experience and school size, showed overall differences that were statistically significant at the .05 level, namely: work experience and school size overall differed significantly.

Keywords: Academic administration, Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1

บทนำ

การบริหารจัดการด้านวิชาการนั้นถือเป็นแกนหลักที่สำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สามารถไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากมีความเชื่อมโยงอย่างตรงไปตรงมากับกระบวนการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนให้สามารถบรรลุถึงมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น การจัดและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นย้ำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศชาติที่ได้บัญญัติและกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พร้อมทั้งฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง ได้วางรากฐานที่สำคัญและเป็นแนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ

กระบวนการเรียนรู้ทั้งระบบ โดยมีการเน้นย้ำอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาที่จำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลาย รวมไปถึงการเปิดโอกาสและสร้างช่องทางให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นหัวใจและแก่นสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้สามารถก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2553, 10)

ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดกรอบและแนวทางด้านวิชาการไว้อย่างครอบคลุมและชัดเจนทั้งหมด 17 ด้าน ที่สำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วยหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อการพัฒนา การสร้างสรรค์สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การนิเทศและติดตามการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การให้บริการด้านการแนะแนวการศึกษา การสร้างระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้สู่ชุมชนท้องถิ่น การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ๆ การสนับสนุนและให้บริการงานวิชาการแก่องค์กรภายนอก การจัดทำกฎระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ การคัดสรรและเลือกหนังสือเรียนที่มีคุณภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสื่อในการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น และกระบวนการในการรับนักเรียนเข้าศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2550, 29-39)

การบริหารจัดการด้านวิชาการที่มีประสิทธิผลสูงนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวชี้ขาดความสำเร็จของสถานศึกษาอย่างแท้จริง โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันและสนับสนุนให้เกิดคุณภาพทางด้านการวิชาการผ่านการปฏิบัติงานที่เปิดกว้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย การสร้างและวางรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงแข็งแรง และการนำเอากระบวนการบริหารจัดการที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน เอกสารที่เป็นการสรุปผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 (2566, 71) ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ประเด็นที่มีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุดในปัจจุบัน ได้แก่ ศักยภาพและความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สำหรับด้านกระบวนการบริหารจัดการและด้านวิชาการนั้น ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญและความใส่ใจในระดับสูงสุด คือ การดำเนินงานในการพัฒนาทางวิชาการที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านและครบถ้วน การพัฒนาและยกระดับศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาชีพ และการมีระบบการบริหารจัดการคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลของสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่ามีสถานศึกษาที่มีขนาดเล็กรวมทั้งหมดทั้งสิ้น 154 แห่ง โดยประเด็นปัญหาหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการบริหารจัดการด้านวิชาการในขณะนี้คือ สภาวะและภาวะการณ์ของการขาดแคลนบุคลากรครูที่ไม่มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนของชั้นเรียนที่มีอยู่ ซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้ส่งผลให้ประเด็นเรื่องการบริหารจัดการงานด้านวิชาการกลายเป็นจุดและประเด็นที่มีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุดในเวลานี้ (กลุ่มบริหารงานบุคคล 2567, 2)

จากการทบทวนและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกับหัวข้อการวิจัย กัลยา สุริย์ (2565, 38) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผลจากการศึกษาได้แสดงให้เห็น

เห็นอย่างชัดเจนว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง เมื่อมีการจัดเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากค่าที่สูงไปหาค่าที่ต่ำ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ของการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ และวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งผล การศึกษานี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ วรณา เกลิมวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคและสถานการณ์ของวิถีใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบและค้น พบว่า ผู้บริหารมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง ไป มีการบูรณาการและผสมผสานทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปอยู่ในหลักสูตร มีการส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มีการพัฒนาสื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ ออนไลน์ มีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยและนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลและที่มาดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเห็นความสำคัญที่ จะทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องและ เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ โดยมีความคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะ สามารถเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อครูวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษาในการ นำไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษาที่อยู่ใน สังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ในปีการศึกษา 2567 โดยมีจำนวน ทั้งหมดทั้งสิ้น 1,789 คน (กลุ่มบริหารงานบุคคล 2567, 2)

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ได้ทำการคัดเลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีการกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางและหลักการของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยมีการยอมรับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 5% จึงได้กลุ่มตัวอย่างมาทั้งหมด จำนวน 316 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ได้นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน โดยได้มีการแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักที่สำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนแรกเป็นข้อมูลทั่วไปเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สองเป็นการประเมินระดับของสภาพ การบริหารจัดการงานวิชาการ และส่วนที่สามเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลด้วยเทคนิคทางสถิติ ดังนี้ สถิติเชิงพรรณนาประกอบไปด้วย ค่าความถี่และค่าร้อยละสำหรับข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐานสำหรับข้อมูลสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ จากนั้นจึงนำไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด 2560, 71) สถิติเชิงอนุมานที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t -test) สำหรับการเปรียบเทียบตามตัวแปรของประสบการณ์การทำงาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ตามด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) สำหรับการเปรียบเทียบตามตัวแปรของขนาดสถานศึกษา โดยมีการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการและเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการงานวิชาการโดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการบริหารจัดการงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ และการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณารายละเอียดสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นสูงสุดคือการออกแบบหลักสูตรพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน (ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม) รองลงมาคือ จัดโครงสร้างรายวิชาสอดคล้องหลักสูตรแกนกลาง

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองประเด็นได้แก่ ส่งเสริมครูจัดแผนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดส่งเสริมครูทำวิจัยพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายวิจัยกับหน่วยงานภายนอก

1.4 ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายรวมทั้งมีการพัฒนาให้เกื้อกูลความรู้ใหม่

1.5 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพอย่างชัดเจน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ

2.1 การเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี รับรู้สูงกว่าในด้านหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และประกันคุณภาพ แต่ในด้านวิจัย ครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไปรับรู้สูงกว่า

เมื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีการรับรู้ที่สูงกว่า ในทางตรงกันข้าม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลับมีการรับรู้ที่สูงกว่า

2.2 การเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่า โดยภาพรวมทั้งหมดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปฏิบัติงานและทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูใน

สถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ที่ต่ำกว่าครูในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่

3. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบและค้นพบว่าสมมติฐานข้อนี้เป็นจริงและถูกต้องตามที่ได้ตั้งไว้ โดยภาพรวมทั้งหมดของการบริหารจัดการงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ ตามมาด้วยด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ

3.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาเมื่อทำการจำแนกและแยกตามช่วงระยะเวลาของประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบและค้นพบว่าสมมติฐานข้อนี้เป็นจริงและถูกต้องตามที่ได้ตั้งไว้ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่ดีกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาซึ่งมีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างสถานศึกษาแต่ละขนาด

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 โดยภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าที่มากไปหาค่าที่น้อย สามารถทำการอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญและความใส่ใจกับการพัฒนาและออกแบบหลักสูตรอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์และครบถ้วนทุกด้าน ทั้งในทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านสติปัญญา ประกอบไปด้วยความรู้ที่คู่ควรกับคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จัดโครงสร้างรายวิชาให้ครบถ้วนและสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลาง มีการปรับปรุงและดัดแปลงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน รวมทั้งมีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับธัญดา ยงยศยิ่ง (2560, 93) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นต้องมีการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและมีการปรับให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Wilson (2020, 78-84) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนา

หลักสูตรมีความจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น มีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีการนำข้อมูลป้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Martinez-Gonzalez & Rodriguez-Castro (2021, 146-154) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมและความหลากหลายของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างมากและต่อเนื่องเนื่องจากเป็นแกนหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบโดยตรงไปตรงมาต่อคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างและความหลากหลายของผู้เรียน มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งมีระบบนิเทศและติดตามแบบกัลยาณมิตรที่ให้คำแนะนำอย่างสร้างสรรค์ การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับจิรินันท์ ปุຍิกรมย์ (2565, 82) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีการกำกับและติดตามอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับวรรณภา เกลิมวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารมีการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและมีการพัฒนาสื่อดิจิทัลในยุคของสถานการณ์ปกติใหม่ ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Kim & Johnson (2021, 512-531) ที่ได้ค้นพบว่าการสนับสนุนครูผ่านรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการนำหลักสูตรไปปฏิบัติใช้จริง และมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้เน้นย้ำถึงการส่งเสริม Blended Learning และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแม้ว่า จะยังคงอยู่ในระดับมาก โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความแตกต่างและความหลากหลายระหว่างสถานศึกษาแต่ละแห่ง สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานวิจัยมีความจำเป็นต้องอาศัยความรู้เฉพาะทางอย่างลึกซึ้งและเชี่ยวชาญ ต้องใช้เวลาและทรัพยากรจำนวนมากพอสมควร ประกอบกับครูมีภาระงานสอนและงานอื่นๆ จำนวนมาก อยู่แล้ว ทำให้การจัดสรรและแบ่งเวลาสำหรับงานวิจัยเป็นไปได้ยาก การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับ นารี ปราถนาม (2566, 42) ที่ได้ค้นพบว่ามิติของการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นและสะท้อนถึง ปัญหาสากลของการบริหารจัดการงานวิชาการ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับประวีณา ราชแสง (2565, 63) ที่ได้ค้นพบว่าการดำเนินงานวิจัยในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความท้าทายสูงเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ ตลอดจนมีความสอดคล้องกับไชยา หานุกาพ (2566, 181-183) ที่ได้ค้นพบว่าด้านการวิจัยยังมีความจำเป็นต้องการการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความสอดคล้องกับ Nakabugo & Siebörger (2022, 56-64) ที่ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการวิจัย และการสนับสนุนให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญและความใส่ใจอย่างจริงจัง โดยสถานศึกษามีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในที่มีความหลากหลาย อาทิเช่น ห้องสมุดและศูนย์การเรียนรู้ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ มุมการเรียนรู้ต่างๆ แปลงเกษตรและสวนพฤกษศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับรัตนภรณ์

บำรุงวงศ์ (2560, 125) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Chen, Wong, & Liu (2019, 215-223) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูงจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาห้องสมุดห้องปฏิบัติการต่างๆ แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ในยุคปัจจุบัน

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง โดยสถานศึกษามีการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน มีการกำหนดมาตรฐานให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีระบบกำกับและติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในโดยรวบรวมข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีความเชื่อถือได้ การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับอัญชลี แก้วประดิษฐ์ (2565, 75) ที่ได้ค้นพบว่าระบบประกันคุณภาพภายในมีความจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและมีการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Roberts & Williams (2020, 189-196) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาระบบประกันคุณภาพมีความจำเป็นต้องมีมาตรฐานที่เป็นสากล มีการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีการใช้ข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Johnson & Thompson (2021, 124-130) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการประเมินและการใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบตามช่วงเวลาประสบการณ์การทำงาน

จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่า ครูที่มีช่วงระยะเวลาของประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูรุ่นใหม่มีแนวคิดและวิธีการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและมีความสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาในปัจจุบัน มีความกระตือรือร้นและความตั้งใจในการทำงาน มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา และมีความคุ้นเคยและชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล

อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลับมีการรับรู้ที่สูงกว่า ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์สะสมและความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานวิจัยมากกว่า การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับบรรณา เณิมวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ค้นพบว่าครูรุ่นใหม่มีความคุ้นเคยและสามารถปรับตัวเข้ากับการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Garcia & Smith (2022, 78-96) ที่ได้ค้นพบว่าการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลมีความจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากร ซึ่งครูรุ่นใหม่มีทักษะเหล่านี้ในตัวแล้ว และมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้ค้นพบว่าครูรุ่นใหม่มีความพร้อมและทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนามากกว่า

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา

จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่า ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่

สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวนครูและนักเรียนไม่มากนัก ทำให้การบริหารจัดการงานวิชาการสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสามารถกำกับและติดตามได้อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำและช่วยเหลือสนับสนุนครูได้อย่างทันท่วงที นอกจากนี้ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมักต้องรับผิดชอบงานหลากหลายมิติ ทำให้มีโอกาสดำเนินงานตนเองและเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ มากกว่า

อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ที่ต่ำกว่า ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร ทรัพยากรงบประมาณ และความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการวิจัย การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับนารี ปราณาม (2566, 42) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานและทำงานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีการบริหารจัดการงานวิชาการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับศิวพร ละหาเพชร (2562, 103-105) ที่ได้ค้นพบว่าสถานศึกษาขนาดเล็กมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่าง ทำให้การบริหารจัดการงานวิชาการมีความยืดหยุ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรให้การสนับสนุนโรงเรียนขนาดเล็กด้านการวิจัยโดยจัดสรรงบประมาณเฉพาะ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และสร้างแรงจูงใจให้ครูพัฒนาตนเองและคุณภาพการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์และเทคโนโลยีให้ทันสมัย

2.3 ส่งเสริมการสนับสนุนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1. (2567). **ข้อมูลสารสนเทศบุคลากร**. ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1.

กัลยา สุริย์. (2565). **ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่**. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก.

จิรนนท์ ปุยภิรมย์. (2565). **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- ไชยา หานุภาพ. (2566). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นารี ปราถนาม. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประวีณา ราชแสง. (2565). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย.
- รัตนารณ์ บำรุงวงศ์. (2560). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่ม
เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ท-กรุงเทพ.
- วรรณา เฉลิมวงศ์. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ศิวพร ละหาเพชร. (2562). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความ
คิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. (2566). รายงานการสังเคราะห์ผลการ
ประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา
2566. ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1.
- อัญชลี แก้วประดิษฐ์. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- Chen, L., Wong, K. L., & Liu, M. (2019). Learning Resources Development and
Management in Asian Schools: Practices and Challenges. *International
Journal of Educational Management*, 33(2), 215-223.
- Garcia, R., & Smith, J. (2022). Digital Transformation in Educational Administration: Challenges and
Opportunities. *Journal of Educational Technology and Management*, 15(3), 78-96.
- Johnson, R., & Thompson, K. (2021). Academic Leadership and Quality Assurance in
K-12 Schools. *Journal of Educational Administration*, 59(3), 124-130.
- Kim, S., & Johnson, P. (2021). Curriculum Implementation and Teacher Support: A
Mixed-Methods Study of School Improvement. *Asia Pacific Journal of Education*, 41(4), 512-531.

- Martinez-Gonzalez, A., & Rodriguez-Castro, M. (2021). **Curriculum Development and Implementation in Latino Schools: Leadership Practices for Academic Success.** *Educational Administration Quarterly*, 57(1), 146-154.
- Nakabugo, M. G., & Siebörger, R. (2022). **Research-Led School Improvement: A Comparative Study of High-Performing Schools in Africa.** *International Journal of Educational Development*, 89, 56-64.
- Roberts, D., & Williams, C. (2020). **Quality Assurance Systems in International Schools: Practices and Effectiveness.** *Journal of Research in International Education*, 19(3), 189-196.
- Smith, J., & Anderson, P. (2023). **Academic Leadership in Post-Pandemic Schools: Challenges and Opportunities.** *Educational Management Administration & Leadership*, 51(2), 78-85.
- Wilson, T. (2020). **Curriculum Development and Instructional Leadership in Digital Age Schools.** *Educational Technology Research and Development*, 68(1), 78-84.